

ви обясни. Духът Божи работи послѣдователно. Невѣжата, и християнинъ да е, пакъ си е невѣжа. Тия недостатъци Духът нѣма да ги отмахне изведнъжъ. Изиска се нѣщо сериозно, размишление се иска. Трѣбва да работишъ надъ себе си, съзнателно да работишъ. Какъ размишлявате вие? Вашите съзърцания не трѣбва да бждатъ, както индускитѣ съзърцанія. Всѣки денъ можете да съзързвате. Първото нѣщо, което трѣбва да спазвате, е — тия ваши умове да ги турите на работа, и да не критикувате никого. Ако искате да се развивате, вашиятъ умъ не трѣбва да бѫде като червей. Въ себе си, въ вашата душа, трѣбва да бждете тъй снизходителни къмъ хората, както къмъ себе си. Но бждете послѣдователни: мислете за другите тъй, както за себе си. Туй е правото. Ако азъ турна себе си по-високо, а въсъ по-низко, това не е едно естествено положение. За примѣръ, да допуснемъ единъ цвѣтъ, който се е разцъвѣлъ напълно, а вие сте една пжпка, и вие може да се разцъвтите, както и азъ, и вие имате всичкото желание да се развиете като моя цвѣтъ. Но, ако вие измѣните на този великъ законъ, който работи отгорѣ, вашата пжпка може да се развали. Въ въсъ има вложени велики нѣща.

Азъ често забѣлѣзвамъ, нѣкои отъ въсъ, както и азъ сега правя, овъртватъ го много. А го овъртватъ — знаете ли защо? Искамъ да ви изнеса единъ недостатъкъ. Дойде нѣкой, обикаля, обикаля. Кажи ми сѫщественото: „Азъ ида да ми дадете нѣкая рецепта или начинъ да поправя живота си, и съмъ готовъ да го изпълня“. А той говори и слѣдъ два часа каже какво иска, но тогава е късно, и азъ му казвамъ: „Сега е обѣдъ, нѣма врѣме да ти кажа, ела другъ пжть“. И тъй, и ти губишъ, и азъ губя. Англичанитѣ казватъ: ясно, точно и опрѣдѣлено трѣбва да говоримъ. Ние трѣбва да служимъ на Бога! Вѣрваме ли? Но не съ тази обикновена вѣра. Господъ живѣе въ насъ, нѣкой пжть дълго врѣме мѣлчи, а нѣкой пжть говори. Азъ зная, нѣма нито